

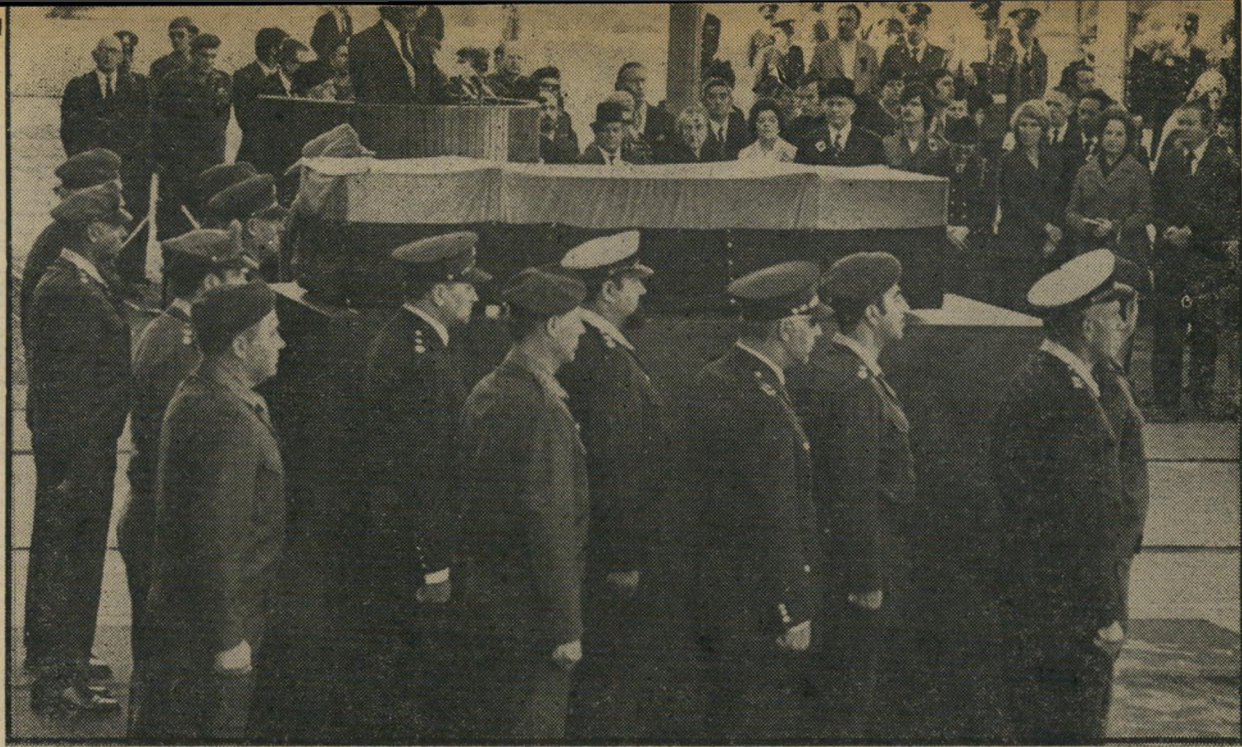
צורך בשטחים חדשים. מרבית שטח חי מדינה עצמה עדיין אינה מיושבת. מבעד לחלונות המסוקים נראה הנגב גדול מאוד וריק מאוד, מקום להרבה-הרבה יהודים. בן-גוריון האמין שאפשר לתעש את ה-נגב, ליישב אותו ביישובים עירוניים, מבלי לנשל אף ערבי אחד.

ליד המידרשה, כמו ליד הכנסת, היה הטכס קצר, פורמלי, חסר-רגש. נוכחות הטלוויזיה גורמת להיעדר תחושה של מיידיות. כל אחד חש עצמו כנציב במחוז. אין מקום לרגשות.

אולם כאשר הורדה הגופה לתוך הבור באדמה, התעוותו פנים רבות, בייחוד פני הקשישים בחבורה. ייתכן שמותו של בן-גוריון אינו מסמל סופה של תקופה. אבל הוא מחסל כמעט סופית שיכבת-גיל במגזר היגות הציונית. מילבד זלמן שור, שישב במסוק מול אפריים קציר, לא נותר כמעט איש מן הקבוצה שניהלה את "חיישוב המאורגן" לפני קום המדינה.

ה שרמ עם שמו נחקע בערימת חי עפר. הזרים הונחו. הכל נסתיים. עורב בודד חג מעל למקום, הסתכל והמריא, כאילו יצא לדווח למישהו. השקט חזר לשני הקברים של פולה ודויד בן-גוריון, במעלה הצוק המשקיף על אחד הנופים המרהיבים ביותר של הארץ, הוואדי העמוק והארון, היורד אל הערבה בין הרי הנגב.

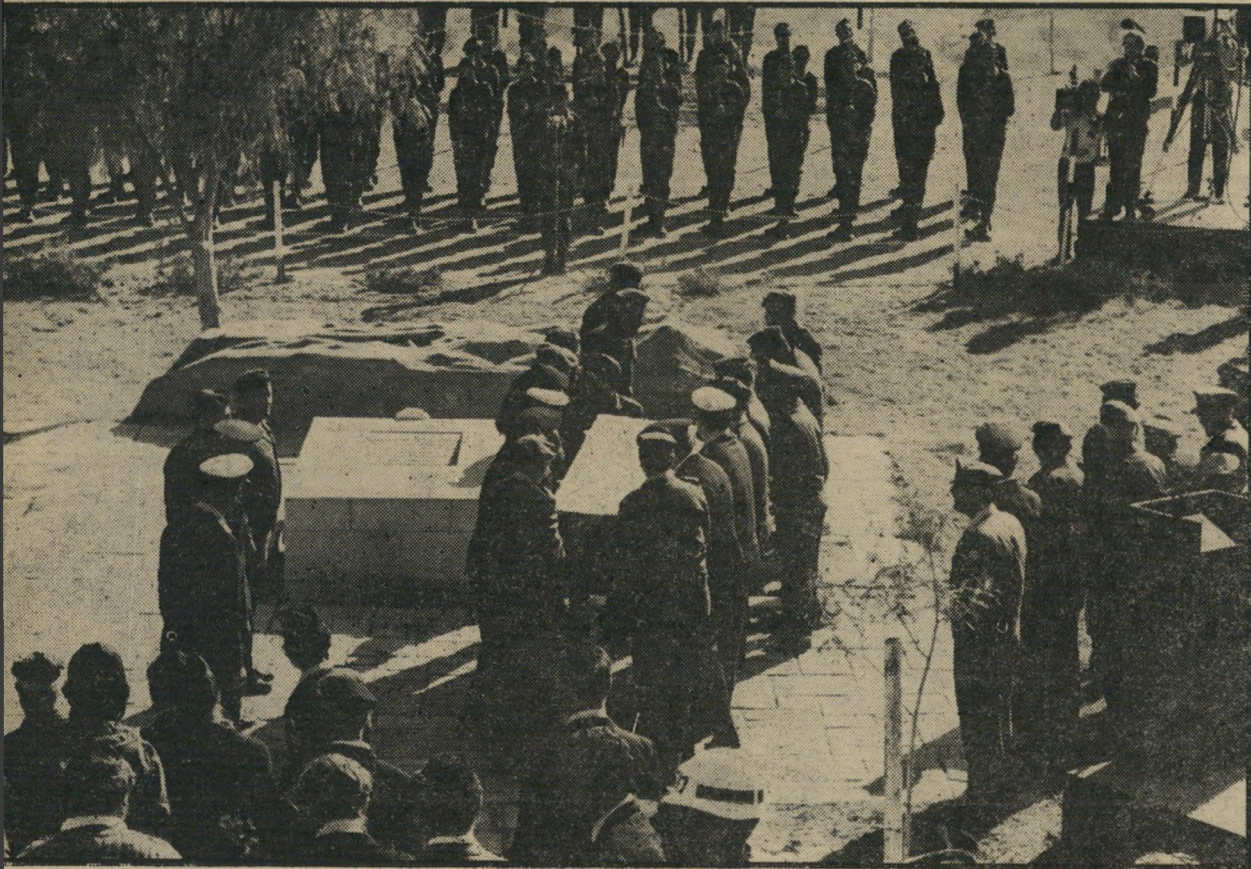
הגוף שקסם לפני עשרים שנה את בן-גוריון עד כדי כך, שהחליט לקשור בו את חייו.

מישמר-כבוד של אלופי צה"ל ליד הארון ברחבת הכנסת בירושלים

כרידה מחבר - ארונו של בן-גוריון חולף על פניה של ראשי-המשלה גולדה מאיר

זרי הכרחים על הקבר ארונו של בן-גוריון נשמן באחוזת-הקבר בשדה בוקר ליד קיבוצה של פולה